

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) 2019/943 i (UE) 2019/942 oraz dyrektywy (UE) 2018/2001 i (UE) 2019/944 w celu udoskonalenia struktury unijnego rynku energii elektrycznej”

[COM(2023) 148 final – 2023/0077 (COD)]

(2023/C 293/17)

Sprawozdawca: **Jan DIRX**

Współsprawozdawca: **Christophe QUAREZ**

Wniosek o konsultację	Rada Unii Europejskiej, 31.3.2023 Parlament Europejski, 29.3.2023
Podstawa prawna	Art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego
Data przyjęcia przez sekcję	16.5.2023
Data przyjęcia na sesji plenarnej	14.6.2023
Sesja plenarna nr	579
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	209/11/9

1. Zalecenia dotyczące polityki

1.1. Energia – w tym infrastruktura transportu i dystrybucji – nie może być traktowana jak każdy inny towar: jest to fundament naszego systemu gospodarczego i społecznego, a tym samym centralny element świadczenia usług publicznych. W związku z tym dostawy energii klasyfikuje się jako usługę świadczoną w interesie ogólnym. Konieczne jest zatem stworzenie ramowych warunków regulacyjnych dla przyszłej energii, które gwarantowałyby zarówno przyjazne dla środowiska, przystępne cenowo i niezawodne dostawy energii, jak i prawo do energii. Oznacza to również, że struktura rynku energii musi uwzględniać wymogi związane z dekarbonizacją. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) uważa, że aby zapewnić przystępne cenowo podstawowe dostawy energii, w nowej strukturze rynku muszą zostać zagwarantowane podstawowe dostawy energii po regulowanych cenach.

1.2. Sądzi jednak, że Komisja powinna była podjąć więcej kroków w swoim wniosku dotyczącym reformy rynku energii elektrycznej, aby dostosować strukturę rynku do nowej rzeczywistości, która wymaga jednoczesnej realizacji trzech celów: zrównoważonego rozwoju, przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw. Ta nowa rzeczywistość będzie również oparta na energii odnawialnej, a obok dużych wytwórców coraz większą rolę odgrywać będą prosumenci oraz inni drobni uczestnicy rynku.

1.3. System, który uwzględni te zmiany, może funkcjonować tylko wtedy, gdy system rankingu cenowego zostanie zniesiony i zastąpiony modelem, w którym ceny energii elektrycznej opierają się na odnośnych kosztach produkcji. System ten musi uwzględniać średnie koszty przy ustalaniu cen.

1.4. W kontekście reformy rynku energii elektrycznej należy krytycznie zanalizować liberalizację pod względem zrównoważonego rozwoju, przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw. Ponadto nie należy zapominać, że obecny kryzys pokazuje, że zliberalizowane rynki energii nie są w stanie zaspokoić wyżej wskazanych potrzeb i nie tworzą wystarczających zachęt i bezpieczeństwa inwestycyjnego dla energii ze źródeł odnawialnych. Ponadto przez długi czas odpowiedzialność za realizację tych trzech celów (zrównoważony rozwój, przystępność cenowa i bezpieczeństwo dostaw) będzie spoczywać na rządach, ponieważ rynek sam z siebie nie osiągnie łącznie tych wszystkich celów.

1.5. W związku z tym EKES opowiada się za modelem hybrydowym, w którym mechanizmy rynkowe i zarządzanie ukierunkowane na cele wspólnie prowadzą do optymalnego funkcjonowania rynku w ramach wyznaczonych celów. W modelu tym powinno się stworzyć ustanowioną przez rząd e-agencję, która skupowałaby energię elektryczną od wytwórców i sprzedawała ją dostawcom zaopatrującym gospodarstwa domowe, MŚP, obywatelskie społeczności energetyczne oraz dużych konsumentów, a także – gdzie to stosowne i możliwe – innym krajom oraz która

podejmowałyby decyzje w oparciu o wspomniane trzy cele. Taka agencja zawierałaby długoterminowe umowy z wytwórcami energii elektrycznej na podstawie przetargów. Byłyby to różnego rodzaju umowy, takie jak umowy zakupu energii elektrycznej (PPA), kontrakty różnicowe (CfD) i umowy koszt plus.

1.6. Komitet zdecydowanie popiera propozycję Komisji dotyczącą wzmocnienia pozycji konsumentów poprzez stworzenie prawa do bezpośredniego dzielenia się energią ze źródeł odnawialnych. Wymaga to między innymi, aby wszystkie istotne informacje były jasne i dostępne dla konsumentów, tak aby mogli oni odgrywać niezależną rolę na rynku energii elektrycznej jako użytkownicy i wytwórcy. EKES uważa również, że rynek musi być zorganizowany w taki sposób, aby umożliwić konsumentom, którzy wytwarzają także własną energię elektryczną (prosumentom), lub innym drobnym uczestnikom rynku, korzystanie w jak największym stopniu z wytwarzanej przez nich energii elektrycznej, nawet jeśli wprowadzają ją do sieci. Bank energii elektrycznej jest jednym z przykładów możliwej alternatywnej organizacji rynku, bardziej uczciwej dla drobnych wytwórców.

1.7. Komitet wzywa Komisję nie tylko do przyspieszenia rozwoju zielonych gazów, ale także do włączenia rozporządzenia w sprawie struktury rynku gazu ziemnego do pakietu dotyczącego H2 i gazów niskoemisyjnych. Dzięki temu jednolity, zintegrowany i bezpieczny rynek gazu ziemnego na szczeblu UE przyspieszyłby elektryfikację systemu energetycznego poprzez zagwarantowanie konsumentom większej równości cenowej i bezpieczeństwa.

1.8. Magazynowanie i wytwarzanie własnej energii elektrycznej nie wystarczą do tego, by osiągnąć wysoki poziom integracji systemów energii odnawialnej i przyspieszyć przejście na zdekarbonizowany system. Potrzebne są rynki elastyczności, które w optymalnym scenariuszu sygnalizowałyby również sytuację panującą w sieci. Przy ustanawianiu tych rynków elastyczności uzasadnione jest rozróżnienie poziomów napięcia.

1.9. Ponieważ na pełną skuteczność reformy potrzeba czasu, EKES zaleca, by mechanizm limitowania zysku inframarginalnego pozostał w mocy do czasu jej pełnego wdrożenia. Dochody powinny być kierowane do podmiotów najbardziej wrażliwych i powinna istnieć możliwość obniżenia cen w świetle ostatnich zmian cen hurtowych.

1.10. Komitet wzywa Komisję do monitorowania skutków proponowanej reformy rynku energii elektrycznej. Jest to ważne, ponieważ rynek energii elektrycznej znajduje się właśnie na półmetku zmiany paradygmatu, która jest daleka od zakończenia i z pewnością będzie wymagać dalszych dostosowań w nadchodzących latach. Jest to istotne również z tego względu, że nie przygotowano oceny skutków obecnego wniosku Komisji. Zwiększa to niepewność co do skutków tej reformy.

2. Uzasadnienie zaleceń dotyczących polityki

Uwagi ogólne

2.1. EKES od pewnego czasu apeluje o reformę unijnego rynku energii elektrycznej⁽¹⁾. Wynika to z faktu, że w praktyce zagrożenia, na które narażony jest unijny rynek energii elektrycznej, są przenoszone głównie na konsumentów. Do takiego wniosku doszedł również Europejski Trybunał Obrachunkowy w swoim sprawozdaniu specjalnym pt. „Integracja wewnętrznego rynku energii elektrycznej”⁽²⁾.

2.2. Wzrost cen energii w 2021 r. i 2022 r. przyspieszył po agresji Rosji wobec Ukrainy. Wojna wpłynęła na ceny paliw kopalnych, w szczególności gazu, a wynikające z tego podwyżki zostały przeniesione na konsumentów końcowych zgodnie z rankingiem cenowym⁽³⁾. Stało się jasne, że przy istniejącej strukturze rynku energii elektrycznej nie da się utrzymać cen energii elektrycznej na poziomie akceptowalnym dla konsumentów i przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Inwestycje publiczne w infrastrukturę energetyczną jako element rozwiązania problemów klimatycznych” (opinia z inicjatywy własnej) (Dz.U. C 486 z 21.12.2022, s. 67) oraz Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów »Krótkoterminowe interwencje na rynku energii i długoterminowe udoskonalenia struktury rynku energii elektrycznej – kierunek działania«”(COM(2022) 236 final) (Dz.U. C 75 z 28.02.2023, s. 185).

⁽²⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/INSR23_03/INSR_Energy_Union_PL.pdf

⁽³⁾ Ranking cenowy – kolejność elektrowni w oparciu o poziom ich kosztów marginalnych, począwszy od najniższych kosztów marginalnych, a skończywszy na najwyższych kosztach marginalnych. Elektrownie o wyższych kosztach marginalnych są dodawane aż do zaspokojenia zapotrzebowania. Kolejność przedstawia się następująco: energia ze źródeł odnawialnych, energia jądrowa, węgiel, ropa i gaz. Na dzisiejszym rynku energii elektrycznej ostatnia elektrownia w rankingu cenowym (zwykle oparta na gazie) ustala cenę poprzez swoje koszty marginalne.

2.3. Ważne jest również, aby zdać sobie sprawę z tego, że istnieje jeden podstawowy powód ekonomiczny uzasadniający reorganizację rynku energii elektrycznej: koszty marginalne systemów energii odnawialnej są równe zeru. Oczywiście jest, że system rynkowy z mechanizmem cenowym, w którym koszty marginalne ostatniej elektrowni służą do ustalenia ceny rozliczeniowej, nie sprawdza się w przyszłym sektorze energii elektrycznej zdominowanym przez systemy energii odnawialnej (lub inny system wymagający dużych nakładów inwestycyjnych). Dlatego też potrzeba kontraktu różnicowego jako systemu wynagradzania dla wszystkich producentów energii ze źródeł odnawialnych, w którym do ustalenia ceny referencyjnej wykorzystuje się łączne uśrednione koszty wytworzenia energii (lub średnie koszty).

2.4. Podstawowym powodem kontraktów różnicowych są koszty krańcowe odnawialnych źródeł energii. W przeciwieństwie do tego, co sugeruje Komisja, kontrakty różnicowe pozwolą jedynie częściowo – o ile w ogóle – osiągnąć stabilność cen. Tak będzie dopóty kontrakty różnicowe będą obejmować wyłącznie energię elektryczną w postaci wytworzonej, a nie bardziej złożone produkty – takie jak połączenie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, magazynowania i zarządzania popytem. Wynika to z faktu, że w okresach, w których produkcja energii ze źródeł odnawialnych jest niska, zachodzi potrzeba zakupu energii resztkowej, co oznacza, że odnośne koszty mogą stać się całkiem wysokie. Jednak Komisja ignoruje ten skutek i składa obietnice konsumentom końcowym, których ostatecznie nie będzie można w pełni dotrzymać.

2.5. EKES zwraca uwagę na to, że energia – w tym infrastruktura transportu i dystrybucji – nie jest takim samym towarem, jak każdy inny: jest to fundament naszego systemu gospodarczego i społecznego, a tym samym centralny element świadczenia usług publicznych. W związku z tym dostawy energii klasyfikuje się jako usługę świadczoną w interesie ogólnym. Konieczne jest zatem stworzenie ramowych warunków regulacyjnych dla przyszłej energii gwarantujących zarówno przyjazne dla środowiska, przystępne cenowo i niezawodne dostawy energii, jak i prawo do energii. Oznacza to również, że struktura rynku energii musi uwzględniać wymogi związane z dekarbonizacją. EKES uważa, że aby zapewnić przystępne cenowo podstawowe dostawy energii, w nowej strukturze rynku muszą zostać zagwarantowane podstawowe dostawy energii po regulowanych cenach. Zwrot kosztów dla dostawców energii powinien opierać się na dowodach dotyczących kosztów. W zamian dostawcy energii muszą być stale zobowiązani do zapewniania określonej części energii na potrzeby podstawowych dostaw.

2.6. Niewątpliwie ostatnie wydarzenia na rynku energii elektrycznej uwidoczniły, jak ważne jest znalezienie nowej i właściwej równowagi pomiędzy obecnością podmiotów publicznych i prywatnych na tym rynku. Komitet szczegółowo przeanalizował tę kwestię w opinii TEN/771 „Inwestycje publiczne w infrastrukturę energetyczną jako element rozwiązania problemów klimatycznych” (zob. przypis 1). Jednocześnie EKES jest głęboko przekonany, że reformy rynku energii elektrycznej są pilnie potrzebne, aby osiągnąć wyżej wymienione cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw.

2.7. W dniu 14 marca 2023 r. Komisja Europejska opublikowała wniosek ustawodawczy, w którym zaproponowała „reformę struktury unijnego rynku energii elektrycznej w celu przyspieszenia gwałtownego wzrostu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i stopniowego wycofywania gazu, zmniejszenia zależności rachunków konsumentów od niestabilnych cen paliw kopalnych, lepszej ochrony konsumentów przed przyszłymi skokami cen i potencjalnymi manipulacjami na rynku oraz sprawienia, aby przemysł UE stał się czystszy i bardziej konkurencyjny”⁽⁴⁾.

2.8. EKES z zadowoleniem przyjmuje ten wniosek jako pierwszy krok we właściwym kierunku, wiodący do przyszłego systemu energetycznego, który powinien być zdekarbonizowany, oparty na odnawialnych i bezemisyjnych źródłach energii i skoncentrowany na konsumentach. Wymaga to między innymi, aby wszystkie istotne informacje były jasne i dostępne dla konsumentów, tak aby mogli oni odgrywać niezależną rolę na rynku energii elektrycznej jako użytkownicy i wytwórcy.

2.9. Komitet wzywa Komisję do monitorowania skutków proponowanej reformy rynku energii elektrycznej. Jest to ważne, ponieważ rynek energii elektrycznej znajduje się właśnie na półmetku zmiany paradygmatu, która jest daleka od zakończenia i z pewnością będzie wymagała dalszych dostosowań w nadchodzących latach. Jest to ważne również dlatego, że nie przygotowano oceny skutków obecnego wniosku Komisji. Zwiększa to niepewność co do skutków tej reformy.

2.10. We wniosku dotyczącym reformy rynku energii elektrycznej planuje się wprowadzenie usług i produktów wygładzających profil zapotrzebowania, co odnosi się do zdolności uczestników rynku do ograniczenia zużycia energii elektrycznej w godzinach szczytu określonych przez operatora systemu przesyłowego. Zgodnie z art. 7a umowy dotyczące produktu wygładzającego profil zapotrzebowania nie mogą być zawierane wcześniej niż dwa dni przed aktywacją tego produktu, a okres obowiązywania umowy nie może być dłuższy niż jeden dzień. Tak krótki okres jest pożądanym, aby zapobiec nadużyciom, zwłaszcza ze strony dużych konsumentów, ale mógłby uniemożliwić wielu konsumentom (i niezależnym koncentраторom) dostarczanie tych produktów. W związku z tym Komitet zwraca się do Komisji o zbadanie, na jakich warunkach można by przedłużyć okres obowiązywania umowy.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/IP_23_1591

2.11. Zdaniem EKES-u niektóre propozycje Komisji dotyczące zmian na rynku energii elektrycznej są dobre. Sądzi jednak, że Komisja powinna była podjąć więcej kroków, aby dostosować strukturę rynku do nowej rzeczywistości, która wymaga jednoczesnej realizacji trzech celów: zrównoważonego rozwoju, przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw. Ta nowa rzeczywistość będzie również oparta na energii odnawialnej, a zgodnie z obietnicą Komisji, obok dużych wytwórców coraz większą rolę odgrywać będą prosumenci i drobni uczestnicy rynku^(?). Jednak wniosek Komisji nie odzwierciedla tego w wystarczającym stopniu i z tego względu Komitet przedstawia jeszcze dwie inne propozycje, które można by uwzględnić we wniosku ustawodawczym.

2.12. System, który uwzględni te zmiany, może funkcjonować tylko wtedy, gdy system rankingu cenowego zostanie zniesiony i zastąpiony modelem, w którym ceny energii elektrycznej opierają się na odpowiednich kosztach produkcji. System ten musi uwzględniać średnie koszty przy ustalaniu cen.

Agencja rządowa

2.13. Od 1996 r. UE jest zaangażowana w liberalizację rynku energii elektrycznej. W kontekście reformy rynku energii elektrycznej należy jednak krytycznie zanalizować liberalizację pod względem zrównoważonego rozwoju, przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw. Trzeba wziąć pod uwagę przeszłe i przyszłe zmiany na rynku energii elektrycznej, w tym istotne zmiany w zakładach produkcyjnych z bardzo różnymi cenami zakupów. Ponadto rządy będą przez długi czas odpowiadać za realizację wspomnianych trzech celów, ponieważ rynek sam z siebie nie osiągnie łącznie tych wszystkich celów.

2.14. EKES uważa, że lepiej byłoby opowiedzieć się za skutecznym połączeniem liberalizacji i regulacji, aby powiązać zalety zliberalizowanego rynku z pożądaną regulacją ze strony rządów, co zapewniłoby realizację tych celów.

2.15. EKES jest przekonany, jak to już zaznaczył w opinii TEN/771, że należy zwrócić szczególną uwagę na definicję rozbudowy sieci jako nadrzędnego interesu publicznego, uwzględnienie ochrony klimatu jako celu regulacyjnego oraz bardziej ogólnie, na lepszą synchronizację w planowaniu energii odnawialnej i sieci elektroenergetycznej. Istnieje pilna potrzeba wprowadzenia konkretnych przepisów w ramach prawa Unii.

2.16. Model zreformowanego rynku energii elektrycznej przedstawiony w niniejszym dokumencie przez EKES opiera się zatem na następującej zasadzie: liberalizacji tam, gdzie to możliwe, i regulacji tam, gdzie to konieczne. Były to model hybrydowy, w którym mechanizmy rynkowe i zarządzanie ukierunkowane na cele wspólnie prowadzą do optymalnego funkcjonowania rynku w ramach wyznaczonych celów.

2.17. W ramach tego modelu, który jest już możliwy na mocy obowiązujących regulacji, należy stworzyć ustanowioną przez rząd e-agencję, która skupowałaby energię elektryczną od wytwórców i sprzedawała ją dostawcom zaopatrującym gospodarstwa domowe, MŚP, obywatelskie społeczności energetyczne oraz dużych konsumentów, a także – gdzie to stosowne i możliwe – innym krajom oraz która podejmowałaby decyzje w oparciu o wspomniane trzy cele. Taka agencja zawierałaby długoterminowe umowy z wytwórcami energii elektrycznej na podstawie przetargów. Byłyby to różnego rodzaju umowy, takie jak umowy zakupu energii elektrycznej (PPA), kontrakty różnicowe (CfD) i umowy koszt plus. Ponieważ kontrakty różnicowe mają być instrumentem promowania nowych inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej z systemów energii odnawialnej, narzędzie to nie może uniemożliwiać wytwórcy dążenia do optymalizacji wytwarzania energii. Ponieważ kontrakty różnicowe są niezbędne do określenia pułapu ceny minimalnej i ceny maksymalnej, które opierają się na dynamicznym poziomie odniesienia na podstawie łącznych uśrednionych kosztów wytworzenia energii (ang. LCOE) związanych z rozważanymi technologiami (energia słoneczna, wiatrowa i in.). Dlatego państwa członkowskie muszą być zobowiązane do ustalenia minimalnych i maksymalnych wynagrodzeń, tak aby wytwórcy energii mieli motywację do optymalizacji produkcji. W przypadku zasilania krańcowego (np. z gazów odnawialnych lub akumulatorów) zastosowanie powinny mieć przepisy szczególne.

2.18. Z uwzględnieniem dostępnych możliwości produkcyjnych i zgodnie ze wspomnianymi trzema celami wspomniana agencja mogłaby zawierać umowy z różnego rodzaju przedsiębiorstwami produkcyjnymi. Długoterminowe umowy zawierane przez agencję zapewniłyby zarówno akceptowalną cenę gwarantowaną przez państwo odbiorcom końcowym, jak i bezpieczeństwo inwestycyjne dla wytwórców.

2.19. Następnie agencja sprzedawałaby zakupioną energię elektryczną przedsiębiorstwom dystrybucyjnym, dużym odbiorcom oraz innym uczestnikom rynku. W tym celu można by również zawierać różnego rodzaju umowy, uwarunkowane częściowo oczekiwaniami uczestników. Pułapy cen odsprzedaży ustala się w taki sposób, aby zapobiec nadmiernemu zyskowi.

^(?) Drobny uczestnikiem rynku jest na przykład gmina, spółdzielnia energetyczna lub region, które wytwarzają energię elektryczną za pomocą wiatru i/lub słońca i dostarczają część tej energii elektrycznej do sieci zamiast wykorzystywać ją bezpośrednio w całości.

Bank energii elektrycznej

2.20. Komitet zdecydowanie popiera podejście opisane w zaproponowanej przez Komisję europejskiej unii energetycznej, mające na celu wzmocnienie pozycji konsumentów i umieszczenie ich w centrum polityki, m.in. poprzez stworzenie prawa do bezpośredniego dzielenia się energią ze źródeł odnawialnych. W związku z tym aprobeuje to, że Komisja uwzględniła w swoim wniosku możliwość odsprzedaży przez konsumentów nadwyżki energii słonecznej z paneli dachowych sąsiadom. EKES uważa również, że rynek musi być zorganizowany w taki sposób, aby umożliwiać konsumentom, którzy wytwarzają także własną energię elektryczną (prosumentom i społecznościom energetycznym działającym w zakresie energii odnawialnej) lub innym drobnym uczestnikom rynku bądź wytwórcom, korzystanie w jak największym stopniu z wytwarzanej przez nich energii elektrycznej, nawet jeśli wprowadzają ją do sieci. Jednym z przykładów tego, jak można to zorganizować w inny, bardziej uczciwy sposób dla drobnych producentów, jest bank energii elektrycznej, który można dalej przemyśleć i dopracować.

2.21. Bank energii elektrycznej mógłby działać na następujących zasadach: prosument ma na dachu panele fotowoltaiczne, które w słoneczne dni wytwarzają więcej energii, niż zużywa on danego dnia. Prosument dostarcza tę nadwyżkę energii elektrycznej za pośrednictwem sieci do przedsiębiorstwa dystrybucyjnego, z którym zawarł umowę. Przedsiębiorstwo może dowiedzieć się za pomocą inteligentnego licznika, ile energii elektrycznej dostarczył prosument, a ilość ta zostaje częściowo (na przykład w 70–90 %, w zależności od ilości energii dostarczanej do sieci; drobnym dostawcom zapisuje się większą część) zapisana na rachunku prosumenta w kWh. Ilość energii jest zapisywana na rachunku jedynie częściowo z trzech powodów: po pierwsze, aby sfinansować usługi przedsiębiorstwa, po drugie, przedsiębiorstwo musi wziąć pod uwagę ewentualne różnice cenowe między momentem dostawy energii elektrycznej przez prosumenta a momentem, w którym chce on kupić energię elektryczną, a po trzecie, ponieważ w systemie powinny być zachęty do zwiększania zdolności magazynowania (nawet w przypadku drobnego wytwórcy), żeby zwiększać odporność całej sieci elektroenergetycznej. Przykład: prosument dostarczył 100 kWh, a następnie bank zapisał mu na rachunku 80 kWh. Później prosument potrzebuje pozyskać energię elektryczną od swojego dostawcy, na przykład dla własnego gospodarstwa domowego, lub naładować akumulator samochodowy na stacji ładowania za pomocą karty do ładowania od dostawcy energii elektrycznej. Załóżmy, że potrzebuje 200 kWh: pierwsze 80 kWh zostanie ujęte z jego rachunku i nic za to nie zapłaci. Za pozostałe 120 kWh prosument zapłaci cenę określoną w umowie z przedsiębiorstwem energetycznym.

2.22. Zamiast płacić za usługi banku energii elektrycznej w euro prosument płaci zatem w kWh. Oczywiście cena energii elektrycznej dostarczanej prosumentowi przez sieć obejmuje zwykłe koszty zewnętrzne, takie jak opłaty sieciowe, narzuty, opłaty i podatki.

Potrzeba zielonego gazu, elastyczności i bezpieczeństwa dostaw

2.23. Dotychczas UE postanowiła polegać na LNG w celu zastąpienia rosyjskiego gazu. Jest to jednak rozwiązanie krótkoterminowe, ponieważ ma ono wpływ na środowisko (np. gaz łupkowy z USA, który jest następnie dostarczany do Europy), skutki gospodarcze (część jest droższa niż było to w przypadku rosyjskiego gazu) oraz skutki geopolityczne (UE może stać się zależna od innych niedemokratycznych partnerów lub od partnerów naruszających prawa człowieka). Dlatego zasadnicze znaczenie mają dwa działania. Pierwszym z nich jest zmniejszenie marginalności gazu. Wykorzystanie elektrowni gazowych jako elastycznego systemu rezerwowego w średniej perspektywie czasowej będzie nadal konieczne, w związku z czym niezbędne będzie szybkie przejście na zielony gaz, taki jak niektóre formy biogazu i zielony wodór. W ramach reformy powinno się również dążyć do określenia sposobów i środków w tym zakresie, a także obowiązkowych celów w godzinach szczytu.

2.24. Zgodnie z różnymi scenariuszami opracowanymi przez Komisję, w krótkiej perspektywie czasowej gaz ziemny będzie nadal odgrywał ważną rolę w gwarantowaniu dostaw energii cieplnej do systemu produkcyjnego UE. Należy przyspieszyć rozwój zdolności produkcyjnej biogazu, a koszt zielonego wodoru musi się obniżyć, aby umożliwić jak najszybsze zastąpienie gazu ziemnego. Komitet wzywa Komisję do przyspieszenia rozwoju zielonego gazu oraz do włączenia rozporządzenia w sprawie struktury rynku gazu ziemnego do pakietu dotyczącego wodoru i gazów niskoemisyjnych. Dzięki temu jednolity, zintegrowany i bezpieczny rynek gazu ziemnego na szczeblu UE przyspieszyłby elektryfikację systemu energetycznego poprzez zagwarantowanie Europejkom i Europejczykom większej równości cenowej i bezpieczeństwa oraz dzięki poprawie koordynacji z myślą o wspieraniu jak najszybszego stopniowego wycofania gazu ziemnego.

2.25. Zgodnie ze scenariuszem modelowym Komisji Europejskiej w 2030 r. energia elektryczna ze źródeł odnawialnych powinna stanowić około 70 % energii wytwarzanej w UE. Aby osiągnąć tak wysoki poziom integracji systemów energii odnawialnej i przyspieszyć przejście na zdekarbonizowany system, konieczne będzie zapewnienie większej efektywności rynku krótkoterminowego, zwiększenie zdolności magazynowania dzięki łatwemu dostępowi do finansowania i pozwoleń oraz zachęcanie konsumentów do korzystania z energii elektrycznej, którą sami wytwarzają. Magazynowanie

i wytwarzanie własnej energii elektrycznej jednak nie wystarczy, a rynek krótkoterminowy prawdopodobnie nie zapewni skutecznego rozwiązania. Potrzebne są rynki elastyczności, które w optymalnym scenariuszu sygnalizowałyby również sytuację panującą w sieci. W ramach reformy należy również unikać ryzyka fragmentacji poprzez uważne monitorowanie wdrażania nowo przyjętych środków.

2.26. Przy ustanawianiu tych rynków elastyczności uzasadnione jest rozróżnienie poziomów napięcia. Na poziomie wysokiego i średniego napięcia potrzebne są opcje elastyczności na dużą skalę, takie jak duże instalacje magazynowe. Jednym z możliwych rozwiązań jest uprawnienie i zobowiązanie operatora sieci do włączenia ich do swojej eksploatacji jako zasoby własne. Na niskim poziomie napięcia należałoby raczej łączyć niewielkie opcje elastyczności oferowane przez prosumentów, czyli np. gospodarstwa domowe z własną instalacją fotowoltaiczną, małą zdolnością magazynowania i pompą ciepła. Platformy cyfrowe obsługiwane przez operatora sieci lub inne podmioty rynkowe mogłyby stać się ważnym narzędziem komercjalizacji elastyczności w ramach systemu świadczenia usług i włączenia tych platform do systemu elektroenergetycznego.

2.27. Dynamiczne taryfy, w tym dynamiczne opłaty sieciowe, mogą stanowić silną zachętę dla odbiorców końcowych do działania w sposób przyjazny dla systemu. Wymaga to jednak infrastruktury cyfrowej, ponieważ w ramach taryf dynamicznych należy uwzględnić status sieci. Ponadto w przypadku opłat sieciowych należy zachęcać do wytwarzania energii zbliżonej do poziomu zużycia, gdyż może to być jednym ze sposobów ograniczania ekspansji sieci.

Ubóstwo energetyczne

2.28. Ponieważ celem reformy była ochrona konsumentów przed niestabilnością rynku hurtowego, EKES z zadowoleniem przyjmuje wniosek, w którym chroni się konsumentów końcowych (dostawca z urzędu, unikanie odłączania od sieci konsumentów będących w potrzebie itp.). Komitet zauważa jednak, że nie przedłużono obowiązywania limitu zysku inframarginalnego. Ponieważ na pełną skuteczność reformy potrzeba czasu, EKES zaleca, by mechanizm ten pozostał w mocy do czasu jej pełnego wdrożenia. Dochody powinny być kierowane do podmiotów najbardziej wrażliwych (takich jak MŚP i osoby dotknięte ubóstwem energetycznym) i powinna istnieć możliwość obniżenia cen w świetle ostatnich zmian cen hurtowych.

2.29. EKES uważa, że aby zapewnić przystępne cenowo podstawowe dostawy energii, w nowej strukturze rynku musi zostać zagwarantowana podstawowa konsumpcja energii po regulowanych cenach. Koszty ponoszone przez dostawców energii powinny być zwracane na podstawie dowodów dotyczących kosztów. W zamian dostawcy energii muszą być stale zobowiązani do zapewniania określonej części energii na potrzeby podstawowych dostaw.

3. Poprawki do wniosku ustawodawczego

3.1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 ⁽⁶⁾

Poprawka 1

Dodaje się nowy motyw 21a po motywie 21.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(21a) <i>Od 1996 r. UE dąży do liberalizacji rynku energii elektrycznej, który to proces rozpoczął się wraz z dyrektywą 96/92/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej. Jednak w kontekście reformy rynku energii elektrycznej liberalizację tę należy postrzegać z perspektywy zrównoważonego rozwoju, przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw. Trzeba wziąć pod uwagę dotychczasowy i przyszły rozwój sytuacji na rynku energii elektrycznej, w tym istotne zmiany w zakładach produkcyjnych odnotowujących ogromne różnice w kosztach. Aby osiągnąć te cele, państwa członkowskie muszą zapewnić odpowiednie ramy regulacyjne. Obejmuje to także wymogi prawne dla przedsiębiorstw sektora energetycznego. Wymogi te nie mogą mieć charakteru dyskryminującego. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu może być rządowa e-agencja, która skupowałaby energię elektryczną od wytwórców i sprzedawała ją dystrybutorom i dużym konsumentom. Te trzy cele stanowiłyby zatem ramy dla podejmowania decyzji. Agencja ta zawierałaby długoterminowe umowy z producentami energii elektrycznej na podstawie złożonych ofert, takie jak umowy zakupu energii elektrycznej i dwukierunkowe kontrakty różnicowe. Taki model jest już możliwy w ramach obowiązujących przepisów.</i></p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.18–2.21.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 54).

Poprawka 2

Dodaje się nowy motyw 50a po motywie 50.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(50a) <i>Prawo do dzielenia się energią elektryczną stanowi ważną zachętę dla konsumentów i innych drobnych uczestników rynku do inwestowania w wytwarzanie własnej energii elektrycznej. Kolejną zachętą będzie zorganizowanie rynku w taki sposób, aby konsumenci, którzy wytwarzają także własną energię elektryczną (prosumenci), lub inni drobni uczestnicy rynku mogli w jak największym stopniu czerpać korzyści z wytwarzanej przez siebie energii elektrycznej, nawet jeśli najpierw wprowadzają ją do sieci. Przedsiębiorstwa energetyczne w niektórych państwach członkowskich mają już systemy umożliwiające takie rozwiązanie.</i></p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.22–2.24.

Poprawka 3

W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>a) <i>zadbanie o to, by energia nie była takim samym towarem, jak każdy inny, lecz by stanowiła ważny fundament naszego systemu gospodarczego i społecznego. W związku z tym dostawy energii klasyfikuje się jako usługę świadczoną w interesie ogólnym. Głównym zadaniem sektora energetycznego jest zapewnienie bezpiecznych, przystępnych cenowo i zrównoważonych dostaw energii.</i></p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 od ppkt 2.5.

Poprawka 4

W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>b) <i>utworzenie systemu, w którym ceny energii elektrycznej dla konsumentów muszą odzwierciedlać rzeczywiste koszty produkcji (wraz z odpowiednią marżą zysku). Oznacza to, że cena hurtowa musi odpowiadać średnim kosztom wszystkich rodzajów produkcji energii elektrycznej, a nie cenie maksymalnej, jak ma to miejsce obecnie. Aby zapewnić odpowiednie wynagrodzenie producentom energii elektrycznej, bezpieczeństwo inwestycji i rozwój energii ze źródeł odnawialnych, konieczne są ceny zależne od technologii.</i></p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.13.

Poprawka 5

W art. 19b wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>3. [...]</p> <p>c) <i>w przypadku dwukierunkowych kontraktów różnicowych w każdym państwie członkowskim należy ustalić maksymalne ceny przypisane danej technologii. Ceny maksymalne powinny opierać się na kosztach niezbędnych do opłacalnej eksploatacji nowoczesnego obiektu. Koszty obejmują amortyzację i odpowiedni zwrot z kapitału własnego i dłużnego inwestycji.</i></p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.19.

Poprawka 6

Art. 7a ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) udzielanie zamówień na produkt wygładzający profil zapotrzebowania odbywa się w drodze konkurencyjnej procedury przetargowej, a wybór dokonywany jest na podstawie najniższego kosztu spełnienia wcześniej określonych kryteriów technicznych i środowiskowych;</p>	<p>c) udzielanie zamówień na produkt wygładzający profil zapotrzebowania odbywa się w drodze konkurencyjnej procedury przetargowej, a wybór dokonywany jest na podstawie najniższego kosztu spełnienia wcześniej określonych kryteriów technicznych i środowiskowych. Konkurujące oferty mogą opierać się zarówno na cenach stałych, jak i zmiennych;</p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.11.

Poprawka 7

W art. 19b ust. 3. wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>c) <i>aby zachęcić producentów energii do optymalizacji produkcji, państwa członkowskie określają minimalne i maksymalne wynagrodzenie z tytułu dwukierunkowych kontraktów różnicowych, odzwierciedlające rzeczywiste koszty produkcji specyficzne dla danej technologii. Cena wykonania w przypadku dwukierunkowych kontraktów jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie uśrednionego kosztu wytworzenia energii za pomocą konkretnej nowoczesnej technologii, będącej przedmiotem kontraktu. Koszty obejmują amortyzację i odpowiedni zwrot z kapitału własnego i dłużnego inwestycji.</i></p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.19.

3.2. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 ⁽⁷⁾

Poprawka 8

W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie zapewniają wszystkim odbiorcom swobodę zakupu energii elektrycznej od wybranego przez nich dostawcy. Państwa członkowskie zapewniają wszystkim odbiorcom swobodę zawarcia więcej niż jednej umowy na dostawy energii elektrycznej jednocześnie, pod warunkiem że utworzone są wymagane przyłączenia i punkty pomiarowe.</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają, że cenę energii elektrycznej dla konsumentów odzwierciedlają rzeczywiste koszty produkcji (wraz z odpowiednią marżą zysku), oraz zapewniają wszystkim odbiorcom wolność zakupu energii elektrycznej od wybranego przez nich dostawcy. Państwa członkowskie zapewniają wszystkim odbiorcom swobodę zawarcia więcej niż jednej umowy na dostawy energii elektrycznej jednocześnie, pod warunkiem że utworzone są wymagane przyłączenia i punkty pomiarowe.</p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.9.

Poprawka 9

W art. 4 b) ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe ramy regulacyjne umożliwiały dostawcom oferowanie umów na czas określony w cenach stałych i umów z cenami dynamicznymi energii elektrycznej. Państwa członkowskie zapewniają, aby odbiorcy końcowi, którzy mają zainstalowany inteligentny licznik, mogli zwrócić się o zawarcie umowy z ceną dynamiczną energii elektrycznej, a wszyscy odbiorcy końcowi mogli zwrócić się o zawarcie umowy na dostawy energii elektrycznej na czas określony w cenach stałych na okres co najmniej jednego roku, do co najmniej jednego dostawcy i do każdego dostawcy, który ma ponad 200 000 odbiorców końcowych.</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe ramy regulacyjne umożliwiały dostawcom oferowanie umów na czas określony w cenach stałych i umów z cenami dynamicznymi energii elektrycznej. Państwa członkowskie zapewniają, aby odbiorcy końcowi, którzy mają zainstalowany inteligentny licznik, mogli zwrócić się o zawarcie umowy z ceną dynamiczną energii elektrycznej, a wszyscy odbiorcy końcowi mogli zwrócić się o zawarcie umowy na dostawy energii elektrycznej na czas określony w przystępnych cenach stałych na okres co najmniej jednego roku, do co najmniej jednego dostawcy i do każdego dostawcy, który ma ponad 200 000 odbiorców końcowych.</p>

Uzasadnienie

Zob. pkt 2 ppkt 2.9.

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

Poprawka 10

W art. 27a ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie wyznaczają dostawców z urzędu przynajmniej dla odbiorców będących gospodarstwami domowymi. Dostawców z urzędu wyznacza się w drodze sprawiedliwej, otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury.	Państwa członkowskie wyznaczają dostawców z urzędu przynajmniej dla odbiorców będących gospodarstwami domowymi. Dostawców z urzędu wyznacza się w drodze sprawiedliwej, otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury. Wszyscy dostawcy energii muszą być dostępni jako dostawcy z urzędu zgodnie ze swoim udziałem w rynku.

Uzasadnienie

Sprawiedliwość wymaga, by wszyscy dostawcy energii mogli zostać wyznaczeni jako dostawcy z urzędu.

Poprawka 11

W art. 27a ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Odbiorcy końcowi, którzy są przenoszeni do dostawców z urzędu, nie tracą praw przysługujących im jako odbiorcom, w szczególności praw określonych w art. 4, 10, 11, 12, 14, 18 i 26.	Odbiorcy końcowi, którzy są przenoszeni do dostawców z urzędu, nie tracą praw przysługujących im jako odbiorcom, w szczególności praw określonych w art. 4, 10, 11, 12, 14, 18 i 26. Warunki umowne dostawcy z urzędu nie mogą mieć charakteru dyskryminującego ani odstraszającego. Warunki umowy muszą odzwierciedlać rzeczywiste koszty produkcji (wraz z odpowiednią marżą zysku).

Uzasadnienie

Jest to konieczne dla uczciwego traktowania klientów.

Poprawka 12

W art. 66a wprowadza się następujące zmiany:

Zastępuje się ust. 1–4 w następujący sposób:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Komisja może w drodze decyzji ogłosić regionalny lub ogólnounijny kryzys związany z cenami energii elektrycznej, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) na hurtowych rynkach energii elektrycznej panują bardzo wysokie ceny – co najmniej dwu i półkrotnie wyższe niż średnia cena z poprzednich 5 lat – które według przewidywań utrzymają się przez co najmniej 6 miesięcy;</p> <p>b) występuje gwałtowny wzrost cen detalicznych energii elektrycznej o co najmniej 70 %, który według przewidywań utrzyma się przez co najmniej 6 miesięcy; oraz</p> <p>c) wzrost cen energii elektrycznej negatywnie wpływa na szerszej pojętą gospodarkę.</p>	<p>1. Jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>na hurtowych rynkach energii elektrycznej panują bardzo wysokie ceny – średnia cena wynosząca co najmniej 100 EUR za MWh przez dwa kolejne miesiące.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Komisja określa w swojej decyzji o ogłoszeniu regionalnego lub ogólnounijnego kryzysu związanego z cenami energii elektrycznej okres ważności tej decyzji, który może trwać do jednego roku.</p> <p>3. W przypadku gdy Komisja przyjęła decyzję na podstawie ust. 1, państwa członkowskie mogą podczas trwania okresu ważności tej decyzji stosować ukierunkowane interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej do małych i średnich przedsiębiorstw. Takie interwencje publiczne:</p> <p>a) ograniczają się do maksymalnie 70 % zużycia przez beneficjenta w tym samym okresie poprzedniego roku i podtrzymują zachętę do zmniejszenia zapotrzebowania;</p> <p>b) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 4 i 7;</p> <p>c) w stosownych przypadkach spełniają warunki określone w ust. 4.</p> <p>4. W przypadku gdy Komisja przyjęła decyzję na podstawie ust. 1, państwa członkowskie mogą podczas trwania okresu ważności tej decyzji, na zasadzie odstąpienia od art. 5 ust. 7 lit. c), stosując ukierunkowane interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej na podstawie art. 5 ust. 6 lub na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, wyjątkowo i tymczasowo ustalić cenę dostawy energii elektrycznej poniżej kosztów, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) cena ustalona dla gospodarstw domowych ma zastosowanie jedynie do maksymalnie 80 % mediany zużycia w sektorze gospodarstw domowych i podtrzymuje zachętę do zmniejszenia zapotrzebowania;</p> <p>b) nie dochodzi do dyskryminacji żadnych dostawców;</p> <p>c) dostawcy otrzymują rekompensatę za dostawy poniżej kosztów; oraz</p> <p>d) wszyscy dostawcy kwalifikują się na tej samej podstawie do składania ofert dotyczących ceny dostawy energii elektrycznej poniżej kosztów.</p>	<p>2. Państwa członkowskie w okresie, kiedy został spełniony warunek określony w ust. 1., mogą wyjątkowo i tymczasowo ustalić cenę za dostawę energii elektrycznej poniżej kosztów, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) cena ustalona dla gospodarstw domowych ma zastosowanie jedynie do maksymalnie 80 % mediany zużycia w sektorze gospodarstw domowych i podtrzymuje zachętę do zmniejszenia zapotrzebowania;</p> <p>b) cena nie może przekraczać 10 centów za kWh;</p> <p>c) nie dochodzi do dyskryminacji żadnych dostawców;</p> <p>d) jeżeli dostawcy są w stanie udowodnić, że dostarczają energię elektryczną poniżej ponoszonych kosztów, otrzymują za to rekompensatę;</p> <p>e) wszyscy dostawcy kwalifikują się na tej samej podstawie do składania ofert dotyczących ceny dostawy energii elektrycznej poniżej kosztów.</p> <p>3. Rekompensata, o której mowa w ust. 2 lit. d), musi być finansowana z przychodów pozyskiwanych dzięki pułapowi dochodów rynkowych z wytwarzania energii elektrycznej pozyskanej z wykorzystaniem technologii inframarginalnych.</p>

Uzasadnienie

Obecny rozwój cen energii pokazuje, że gdy na rynku dojdzie do zbiegu określonych zakłóceń, konieczne są środki, które zapewnią gospodarstwom domowym oraz przedsiębiorstwom podstawowe dostawy energii. Niemniej mechanizm zaproponowany przez Komisję w art. 66a jest skomplikowany i nieskuteczny. Jednocześnie całkowicie wyklucza się opcję współfinansowania środków zaradczych.

Dlatego Komitet proponuje prosty, ale skuteczny mechanizm wzorowany na austriackiej ustawie w sprawie częściowego finansowania kosztów energii elektrycznej (*Stromkostenzuschussgesetz*). Taki mechanizm mógłby być wdrażany automatycznie i powinien być finansowany poprzez częściowe zmniejszenie nieoczekiwanych zysków.

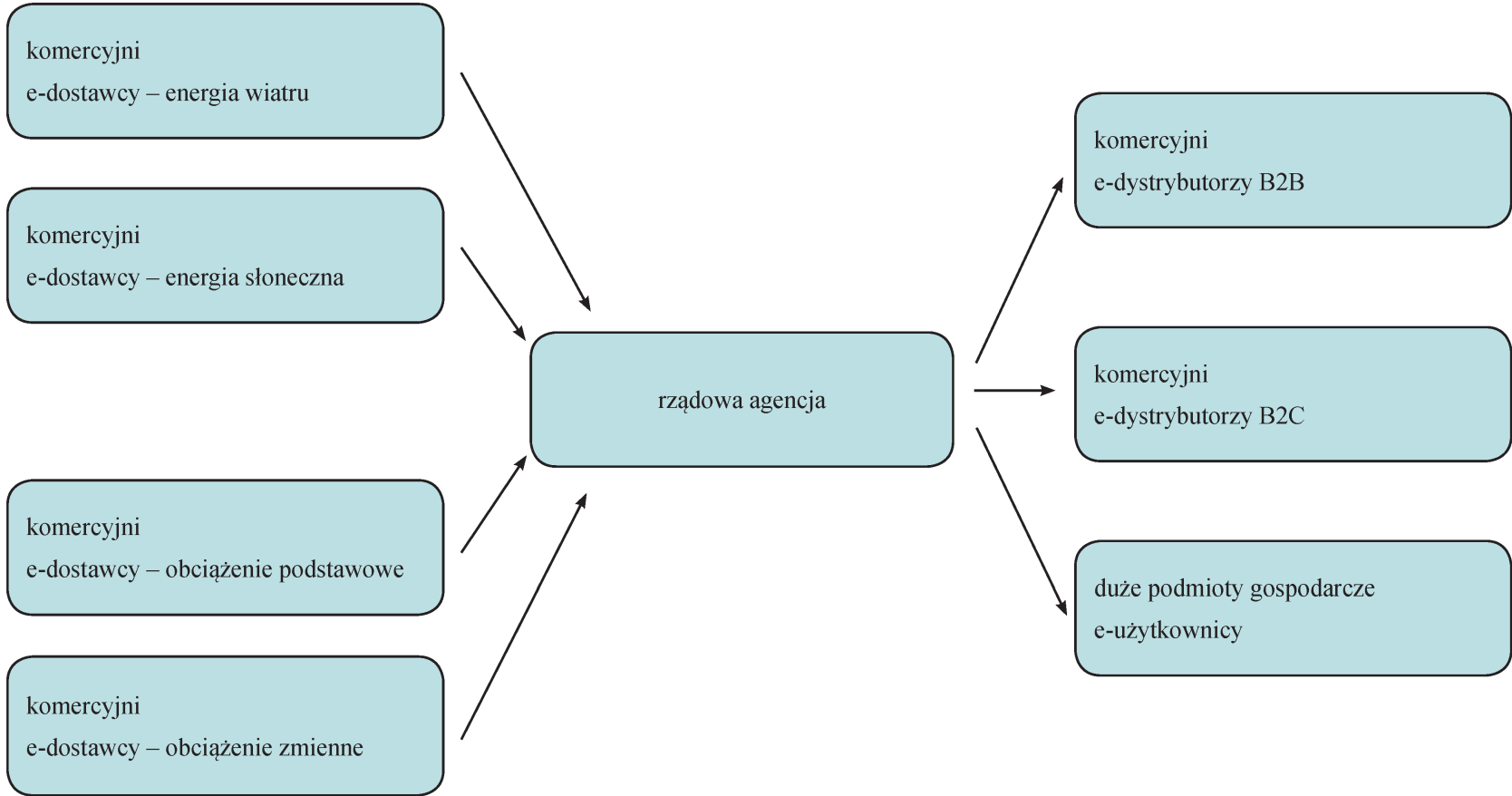
- Cena energii elektrycznej za zakup podstawowych dostaw nie może przekraczać ceny 10 centów netto za kWh.
- Jeżeli średnia cena wymiany energii elektrycznej w ciągu dwóch kolejnych miesięcy przekracza 100 EUR/MWh, dostawcy, którzy muszą zapewniać dostawy po cenie niższej niż rzeczywiste koszty pozyskania energii, mają prawo do rekompensaty wyrównującej różnicę w poniesionych kosztach.
- Dostawcy energii muszą udowodnić poniesione koszty.
- Taki hamulec cenowy należy finansować poprzez częściowe zmniejszenie nadmiernych dochodów generowanych przez wytwórców inframarginalnych.

Bruxelas, 14 de junho de 2023.

Oliver RÖPKE
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

ZAŁĄCZNIK

Zalety centralnej rządowej e-agencji

- Zakupy po różnych cenach w zależności od źródła dostaw
 - Umożliwienie uczestnikom rynku zgłaszania ofert i zapewnienie pewności na rynku
 - Sprzedaż po stałej cenie w perspektywie długoterminowej
 - Korzyści dla rynku i dla konsumentów
 - Bezpieczeństwo dostaw dzięki odpowiedniej kombinacji źródeł energii
 - Rozważenie międzynarodowego zaopatrzenia w paliwo i kierowanie dostawami
 - Gwarancja zaspokojenia zapotrzebowania na energię elektryczną, nawet w obliczu przewidywanego dwu-
trzykrotnego wzrostu popytu (elektryfikacja)
 - Finansowanie, wprowadzanie nowych technologii i zarządzanie nimi w kontekście obecnego i przewidywanego
dążenia do zrównoważonego rozwoju
 - Utrzymanie kontroli publicznej i zarazem swobody rynku.
-